

TÀU CHÌM NHƯNG SỰ MẠNG KHÔNG CHÌM

Kinh thánh: *Công vụ 27:28-42, 28:1-14*

Câu gốc: *Công-vụ các Sứ-đồ 23:11* Qua đêm sau, Chúa hiện đến cùng người mà phán rằng: Hãy giục lòng mạnh mẽ, người đã làm chứng cho Ta tại thành Giê-ru-sa-lem thế nào, thì cũng phải làm chứng cho Ta tại thành Rô-ma thế ấy.

I. Tàu chìm, Phao lô và mọi người bị tấp trên đảo:

1. **Ôn lại bài:** ĐEM SỰ BÀY TỎ CỦA CHÚA ĐẾN THÀNH RÔ-MA *Công vụ 27:1-27*

2. **Thái độ của những người ở trong tàu trong cơn bão lớn:** *Lo lắng, bất an*

- **Thăm dò:** (c.28) Họ thả trái dò xuống, thì thấy sâu hai chục sải; hơi xa một ít, lại thả nữa, thì thấy mười lăm sải.
- **Ao ước đến sáng:** (c.29) Bấy giờ, sợ đựng rạn, bọ bèn từ trên đầu lái tàu quăng bốn neo xuống, và ước ao đến sáng.
- **Các thủy thủ tìm đường tự cứu:** (c.30) nhưng các thủy thủ tìm phương lánh khỏi chiếc tàu và thả chiếc xuồng cấp cứu xuống biển, lấy có là đi thả neo đằng trước mũi,
- **Phao-lô cảnh báo:** (c.31) thì Phao-lô nói với đại đội trưởng và lính rằng: Nếu những người này chẳng cứ ở trong tàu, thì các ông chẳng được cứu.
❖ **Họ từ bỏ ý định trốn thoát:** (c.32) Bọn lính bèn cắt dây buộc tam bản, làm cho rớt xuống.
- **Phao-lô khích lệ mọi người ăn:** (c.33-34a) Đoạn, trong khi đợi trời sáng, Phao-lô khuyên ai nấy hãy ăn. Người nói: Hôm nay là ngày thứ **mười bốn** mà các người đang trông đợi, nhịn đói chẳng ăn chút nào.^{34a} Vậy, ta khuyên các người hãy ăn, vì thật là rất cần cho sự cứu của các người, (*Công-vụ 27:9* Trái lâu ngày, tàu chạy phải nguy hiểm (vì kỳ Kiêng ăn đã qua rồi). Phao-lô bảo trước cho những người trong tàu,)
- **Ông nhắc lại lời Chúa hứa cho mọi người:** (c.34b) và chẳng ai trong vòng các người sẽ mất một sợi tóc trên đầu mình. (*Trong Công-vụ 27:24-26*, Hỡi Phao-lô, đừng sợ chi hết; người phải ứng hầu trước mặt Sê-sa; và này, Đức Chúa Trời đã ban cho người hết thấy những kẻ cùng đi biển với người.²⁵ Vậy, hỡi các ông, hãy vững lòng, vì ta có lòng tin cậy Đức Chúa Trời rằng sẽ xảy ra **như lời Ngài đã phán** vậy;²⁶ nhưng chúng ta chắc sẽ bị tấp lên một hòn đảo nào.) → *Châm-ngôn 25:11* Lời nói phải thì...

- **Phao lô cảm tạ Chúa một cách dạn dĩ:** (c.35-36) Nói như vậy rồi, người bèn lấy bánh, đứng trước mặt mọi người, tạ ơn Đức Chúa Trời rồi, thì bẻ ra và ăn. ³⁶ Bảy giờ ai nấy đều giục lòng, và ăn.
 - **Họ giải quyết cho nhẹ tàu sau khi ăn no nê:** (c.37-38) Và, số chúng ta hết thấy ở trong tàu được hai trăm bảy mươi sáu người. ³⁸ Họ đã ăn vừa no nê, bèn quăng đồ **lượng thực** xuống biển, làm cho nhẹ tàu đi. (c.18b-19b, *quăng hàng hóa, quăng đồ đạc trong tàu xuống biển.*)
 - **Hoàn cảnh hiện thời:** (c.39-40) Đến sáng ngày, họ chẳng nhận biết là đất nào, nhưng thấy có cái vịnh và bờ, bèn định đỗ tàu đó mà núp xem có thể được chăng. ⁴⁰ Vậy, họ dứt dây bỏ neo xuống biển, tháo dây bánh lái; đoạn, xô buồm sau lái thuận theo gió, tìm lối chạy vào bờ.
3. **Chiếc tàu bị vỡ nát:** (c.41) Song chạy nhằm chỗ hai ngọn nước biển xáp nhau, thì họ làm cho tàu bị cạn tại đó; đầu mũi cắm xuống không động đậy được, còn đầu lái bị sóng đánh dữ lắm nên **nát hết**. → (*Châm ngôn 22:3b*)
- **Quân lính có ý tiêu diệt mọi tù nhân:** (c.42) Bảy giờ quân lính bàn định giết các tù phạm, e có người nào trong bọn họ lợi thoát khỏi chăng.
 - **Chúa dùng thầy đội cứu Phao-lô:** (c.43) nhưng thầy đội muốn cứu Phao-lô, nên ngăn trở nghị định đó. Người truyền cho ai biết lợi thì nhảy xuống nước trước đi mà lợi vào bờ,
 - **Mọi người được cứu thoát:** (c.42) và truyền cho những kẻ còn lại, người thì cỡi trên ván, kẻ thì cỡi trên miếng vách nát của chiếc tàu. Thế là ai nấy đều được lên bờ vô sự vậy.

II. Những điều xảy ra trên đảo *Man-tơ* sau khi tàu chìm: "*nơi ẩn náu*"

1. **Cách thổ dân tiếp đãi những người bị tàu chìm:** *Công vụ 28:1-2*, Đã được cứu như vậy rồi, chúng ta mới biết cù lao đó tên là Man-tơ. ² Thổ dân đãi chúng ta một cách nhân từ hiếm có, tiếp rước chúng ta thay thầy gàn kẻ đồng lửa lớn đã đốt, vì đang mưa và trời lạnh lẽo. (*Người Hy Lạp gọi là người dã man*)
2. **Phao lô bị rắn quấn trên tay khi lượm củi quăng vào lửa:** (c.3) Phao-lô lượm được một bó củi khô, quăng vào trong lửa, xảy có con rắn lục từ trong bó củi bị nóng bò ra, quấn trên tay người.
 - **Sự suy nghĩ của thổ dân đối với Phao lô khi bị rắn quấn trên tay:**

Công vụ 28:4 Thổ nhân thấy con vật đeo thòng lòn trên tay người, bèn nói với nhau rằng: Thật người này là tay giết người; nên dầu được cứu khỏi biển rồi, nhưng lẽ công bình chẳng khứng cho sống! (*A mốt 5:19*)

- **Phao lô rẩy rấn lục vào lửa:** *Công vụ 28:5* Nhưng Phao-lô rẩy rấn lục vào lửa, chẳng thấy hề chi hết. (*Lu-ca 10:19* Đây, Ta đã ban quyền...)
- **Thổ dân thay đổi suy nghĩ về Phao lô:** *Công vụ 28:6* Họ ngờ người sẽ bị sung lên, hoặc ngã xuống chết tức thì nhưng đã đợi lâu rồi, chẳng thấy hại chi cho người, bèn đổi ý mà nói rằng thật là một vì thần. (*Mác 16:17-20*, Vậy những kẻ tin sẽ được các dấu lạ này: lấy danh Ta mà trừ quỷ; dùng tiếng mới mà nói; ¹⁸ bắt rắn trong tay; nếu uống giống chi độc, cũng chẳng hại gì; hễ đặt tay trên kẻ đau, thì kẻ đau sẽ lành. ²⁰ Về phần các môn đồ, thì đi ra giảng đạo khắp mọi nơi, Chúa cùng làm với môn đồ, và lấy các phép lạ cặp theo lời giảng mà làm cho vững đạo.)

3. Quyền năng của Chúa được bày tỏ qua Phao lô tại đảo:

- **Sự tiếp khách của tù trưởng:** *Công vụ 28:7* Trong chỗ đó, có mấy đám ruộng thuộc về người tù trưởng của đảo ấy, tên là Búp-li-u; người này đãi đằng chúng ta cách mến khách lắm trong ba ngày. (*Hê-bơ-rơ 13:2*)
- **Cha của tù trưởng và những người bệnh được chữa lành:** *Công vụ 28:8-9*, Và, cha của Búp-li-u này đang nằm trên giường đau bệnh nóng lạnh và bệnh lỵ. Phao-lô đi thăm người, cầu nguyện xong, đặt tay lên và chữa lành cho. ⁹ Nhân đó, ai nấy trong đảo có bệnh, đều đến cùng Phao-lô, và được chữa lành cả. (*Rô-ma 1:14a* Tôi mắc nợ cả người Gờ-réc lẫn người giã man.)
- **Họ tôn trọng và giúp đỡ đoàn của Phao lô:** *Công vụ 28:10* Họ cũng tôn trọng chúng ta lắm, và lúc chúng ta đi, thì sửa soạn mọi đồ cần dùng cho chúng ta.

III. Phao lô và mọi người rời đảo đi Rô ma: Họ ở trong đảo khoảng ba tháng

1. **Một số địa điểm Phao lô ghé thăm:** *Công vụ 28:11-14*, Sau đó ba tháng, chúng ta xuống tàu ở A-léc-xan-tri mà đi, là tàu đã qua mùa đông tại đảo đó, và có hiệu là Đi-ốt-cua. ¹² Tới thành Sy-ra-cu-sơ rồi, chúng ta ở lại đây ba ngày. ¹³ Từ nơi đó, chạy theo mé biển Si-si-lơ, tới thành Rê-ghi-um. Đến ngày mai, vì gió nam nổi lên, nên sau hai ngày nữa chúng ta tới thành Bu-xô-lơ. ¹⁴ Ở đó gặp anh em mời chúng ta ở lại bảy ngày; rồi thì đi đến thành Rô-ma. (*2 Ti-mô-thê 4:2a* hãy giảng đạo, cố khuyên, bất luận gặp thời hay không gặp thời,)
2. **Phao lô ở Rô ma:** *Công vụ 28:16,30-31*, Khi chúng ta đã đến thành Rô-ma, Phao-lô được phép ở riêng với một người lính canh giữ. ³⁰ Phao-lô ở trọn hai

nằm tại một nhà trọ đã thuê. Người tiếp rước mọi người đến thăm mình,³¹ giảng về nước Đức Chúa Trời, và dạy dỗ về Đức Chúa Jêsus Christ cách tự do trọn vẹn, chẳng ai ngăn cấm người hết.

- 3. Cầu nguyện:** Xin Đức Thánh Linh giúp con nhận biết và vâng theo kế hoạch của Chúa cho mình và cho những người cùng đi chung với chúng con. Amen!